

عنوان مقاله:

اثر برنامه های آمایشی بر کاهش عناصر در معرض خطر سیل

محل انتشار:

دومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ملیحه سادات حمصی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی،

مجید اونق - عضو هیئت علمی و استاد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گیتی صل

گیتی صلاحی اصفهانی

خلاصه مقاله:

هر ساله سطح وسیعی از کشور تحت تاثیر طغیان آب رودخانه ها و جاری شدن سیلاب قرار گرفته و در اثر آن تاسیسات عمرانی، امکانات ارتباطی، زمینهای کشاورزی شهرها و روستاها تخریب می گردد. تغییر کاربری های اراضی از یک سو و استفاده از اراضی بدون توجه به پتانسیل آنها موجب گردید تا سیلاب ها سال به سال چه از نظر تعداد دفعات و چه از نظر شدت خسارت افزایش چشمگیری داشته باشد. در این تحقیق که در حوضه آبخیز آزران کاشان صورت گرفته است، تلاش می شود تا میزان اثر برنامه های آمایشی بر بحران محیطی سیل مورد بررسی قرار گیرد. بدین منظور ابتدا نقشه کاربری اراضی سال 1386 از داده های رقومی ماهواره ای سنجنده TM+2002 بدست آمده و نقشه کاربری اراضی آتی (آمایشی) به روش سیستمی و مدلهای ارزیابی مخدوم تهیه شده است. سپس بر اساس نقشه های کاربری سال 1386 و آمایشی، نقشه های پهنه بندی خطر سیل برای دوره بازگشت های مختلف از مدل HEC-RAS و نقشه عناصر در معرض خطر سیل در حوضه آزران بدست آمده است. نتایج این مطالعه نشان می دهد که در منطقه مورد بررسی با اجرای برنامه های آمایشی، میزان مساحت پولیگون های عناصر در معرض خطر سیل، با کلاس 1 از کاربری سال 1386 تا کاربری آمایشی 14.5 درصد، در کلاس 2 از سال 1386 تا کاربری آمایشی 52 درصد، در کلاس 3 از سال 1386 تا کاربری آمایشی، 42 درصد کاهش ایجاد می گردد.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، پهنه خطر سیل، حوضه آزران کاشان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/147563>

